

resser, således at en liberalisering af adgangen til EF-transportmarkedet for transportører i tredjelande ses ud fra tilrådeligheden af og muligheden for tilsvarende indrømmelser over for EF-transportører. Andre sektorer som f.eks. turisme åbner lovende muligheder på kort sigt.

7. ØSU har altid været af den opfattelse, at de handelsaftaler, EF indgår, bør indeholde en social klausul om anvendelse af rimelige normer for arbejdsvilkår i overensstemmelse med ILO-Konventionen.

8. Selv om man til slut med tilfredshed kan konstatere, at Sovjetunionen ønsker at deltage mere aktivt i verdenshandelen og udvide sine eksportmarkeder til kapitalistiske lande, må man under de nuværende omstændigheder frygte, at Sovjets tiltrædelse af Den almindelige Øverenskomst om Told og Udenrigshandel

(GATT), Verdensbanken og Den internationale Valutafond — hvor ønskeligt det end måtte være — stadig vil være vanskelig af en række tekniske, proceduremæssige og endog politiske årsager. Dette spørgsmål bør ØSU på et passende tidspunkt behandle i en særskilt studie.

9. Afslutningsvis bemærker ØSU, af handelsforbindelserne og det økonomiske samarbejde mellem Fællesskabet og COMECON-lande bør og kan forbedres betydeligt. ØSU ønsker en hurtig afslutning på forhandlingerne om fælleserklæringen og om aftalerne med de enkelte COMECON-lande på grundlag af gensidige interesser og rimelige vilkår for begge parter. Endvidere forbeholder ØSU sig ret til i en senere udtalelse at behandle fælleserklæringen, de bilaterale aftaler med de pågældende lande samt de problemer, der er forbundet med Sovjetunionens tiltrædelse af GATT.

Bryssel, den 27. april 1988.

Alfons MARGOT

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om Kommissionens meddelelse om fremstød på det kulturelle område i De europæiske Fællesskab

(88/C 175/15)

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber besluttede den 1. februar 1988 under henvisning til EF-traktatens artikel 198 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs (ØSU) udtalelse om Kommissionens ovennævnte meddelelse.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's sektionen for social-, familie-, uddannelses- og kulturspørgsmål, som udpegede Roger Burnel til ordfører og Philip H. Noordwal til medordfører og på grundlag af deres skriftlige beretning vedtog sin udtalelse den 14. april 1988.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 255. plenarforsamling den 28. april 1988 følgende udtalelse, uden stemmer imod og med to stemmer hverken for eller imod.

1. Indledning

1.1. I slutningen af 1987 erklærede kulturministrene, at de ønskede »et fremstød på det kulturelle område i Det Europæiske Fællesskab«.

Det er ikke blot de økonomiske og sociale faktorer, der spiller ind og kan få voldsomme konsekvenser. Europas borgere risikerer også, at fundamentale værdier såsom frihed og demokrati undergraves, dersom man ikke er

på vagt og udviser politisk vilje. Derfor støtter Det økonomiske og sociale Udvalg ministrenes beslutning og udtrykker ønske om, at der hurtigt sker konkrete fremskridt i arbejdet med oprettelsen af et europæisk kulturområde.

1.2. ØSU har altid vist, at de følte sig kaldet til at udtale sig om kulturpolitik og kulturelle foranstaltninger.

1.2.1. Det har fremsat talrige udtalelser⁽¹⁾ om kulturelle emner.

1.2.2. Det har indført en kulturel dimension i andre udtalelser eller studier, der ikke specielt angik kultur (jf.: den sociale udvikling, beskæftigelsen af de unge, beskyttelse af miljøet, fattigdommen...).

1.2.2.1. I ØSU's udtalelse om Fællesakten⁽²⁾ finder man f. eks. følgende betragtning: «At gennemføre Fællesakten med held rummer en dobbelt udfordring (...) af de europæiske befolkninger kræves det, de bekræfter værdien af en fælles civilisations- og kulturarv ved med deres eksempel at vise, at de i fællesskab er i stand til at opbygge et fremskridtets, solidaritetens og frihedens fællesskab, som er åbent over for omverdenen.»

1.2.3. ØSU har udvidet den sociale sektions kompetenceområde til også at omfatte familie-, uddannelses- og kulturspørgsmål.

1.3. På basis af ministrenes tre hovedtanker — det audiovisuelle, forlagsvirksomheden og undervisningen — har Kommissionen forelagt ØSU en meddelelse til udtalelse, der fremsætter følgende vurderinger:

2. Generelle bemærkninger

2.1. Før der fremsættes nogen anden bemærkning, ønsker ØSU at give udtryk for sin beklagelse over at have så kort tid til sit arbejde og til at træffe en afgørelse, da emnet er så vidtrækkende og rummer så mange aspekter, at man ikke kan nøjes med blot at fremsætte nogle hastige principielle betragtninger.

2.1.1. ØSU forbeholder sig derfor ret til at fremsætte de supplerende betragtninger til sin udtalelse, det skønner nødvendigt. Det ønsker specielt at behandle »det fælles kulturelle område« med særlig vægt på »det fælles medieområde« og fremme af den europæiske audiovisuelle industri.

2.1.2. Det økonomiske, sociale og kulturelle område er uløseligt forbundne. De udgør en åndelig og materiel enhed for europaborgerne.

2.2. Det er vanskeligt at forsøge at give en universel og uanfægtelig definition på kultur. ØSU baserer sig på den definition, som UNESCO anvender. Det er et minimumsgrundlag, der har den fordel at kunne samle

bred international tilslutning, og som i kraft af sine komplementære og mangeartede udtryksformer samtidig viser, at kultur er noget universelt.

»Kulturen kan betragtes som alle de åndelige, materielle, intellektuelle og følelsesmæssige faktorer, der karakteriserer et samfund eller en social gruppe. Udover kunst og litteratur omfatter den leveformer, fundamentale menneskerettigheder, værdinormer, traditioner og trosformer.«⁽³⁾

2.3. Kultur bidrager til at præge forskellige tankegange og personlige og sociale handlemåder og levemåder. Hermed udgør kulturen en samspil af relationer mellem individer og grupper, der kommer til udtryk via den kollektive bevidsthed og erindring samt de tegn og de kulturarv, der forbinder generationerne og skaber og styrker solidariteten.

Hermed skabes forbindelsen mellem civilisation, kultur og samfund.

2.3.1. ØSU insisterer derfor på, at kulturdebatten, der er en principdebat om forhandlinger og forvaltning af midlerne, ikke skal begrænses til de »indviede« (de som i kraft af deres titler, fortid og viden har ry for at være »kultiverede«, bestemmer den generelle indstilling og er kulturens herrer) eller til de professionelle kulturforvaltere og finansieringsfonde. Inden for alle områder af produktionen af varer og serviceydelser skal der være plads til forbrugerne og brugerne, men den må specielt garanteres inden for kulturen i betragtning af, hvad der står på spil på dette område og de samfundsproblemer og værdier, det drejer sig om.

2.3.2. Kultur er en ret. Dette indebærer, at der er mulighed for kulturelle valg (forskellige udviklingsrytmer og udtryksformer).

2.3.2.1. Dersom den teknologiske udvikling inden for kommunikation skal tjene menneskerettighederne (f.eks. bidrage til en mere ansvarsfuld opførelse, større autonomi og frihed), er det absolut nødvendigt, at alle berørte kategoriers, ikke mindst brugernes, rettigheder og rolle beskyttes, specielt ved at de får medbestemmelse.

2.3.3. Det er uafviseligt nødvendigt, at kulturen i alle dens former bliver fuldt tilgængelig for alle borgere, men dette er ikke i modstrid med foranstaltninger med sigte på uddannelse og etablering af en kunstnerisk »elite« under forudsætning af, at den kan tjene som eksempel og bidrage til opøvelse af færdigheder og stille

⁽¹⁾ Se specielt ØSU's udtalelse om radiospredning (Juli 1987/cf. EFT nr. C 232 af 31. 8. 1987), om TV uden grænser (September 1985/cf. EFT nr. C 303 af 25. 11. 1985), om afgiftsmæssige foranstaltninger i den kulturelle sektor (EFT C 344 af 31. 12. 1985) og Fællesskabets indsats i den kulturelle sektor (EFT C 128 af 21. 5. 1979).

⁽²⁾ Maj 1987/cf. EFT nr. C 180 af 8. 7. 1987, s. 1 til 6, punkt 7.5, anden afsnit.

⁽³⁾ Mexico-konference.

sin viden og talent til rådighed for de mange uden dermed at hindre den enkeltes udfoldelsesmuligheder.

2.4. De bevægelser i befolkningen, som gennemførelsen af »Et Europa med nye grænser« i stigende grad vil medføre, bør skabe de nødvendige midler til bevarelse af de forskellige kulturelle identitetsformer (f.eks. inden for undervisningen).

2.5. I kraft af det stramme budget har kulturministrene og Kommissionen nedsat rytmen og indskrænket anvendelsesområderne for deres politiske ambitioner. ØSU forstår denne realistiske og nyttige indstilling, men har tre bemærkninger hertil:

2.5.1. Enhver foranstaltning indgår i et globalt projekt, og dette er ikke mindst tilfældet, hvor det drejer sig om »Europaborgerens« fremtid. Det samme gælder et kulturelt fremstød.

2.5.2. Under henvisning til en betragtning i ØSU's udtalelse om betingelserne for en vellykket gennemførelse af Fællesakten⁽¹⁾ fremsat for nylig minder ØSU om, at dersom et stramt budget skal være virkningsfuldt, må man gå ud fra et samlet projekt for at fastlægge et program og en tidsplan for gennemførelsen og drage de økonomiske konsekvenser heraf. Kulturprogrammet må prioriteres.

2.5.3. I de forskellige medlemsstater arbejdes der videre med socio-kulturelle initiativer, der ofte er taget for længe siden, og hvis kvalitet er bevist, og som derfor må støttes. Fællesskabets beslutninger og henstillinger, f.eks. om sponsorvirksomhed, må ikke føre til at den nødvendige støtte til disses socio-kulturelle organisationers virksomhed nedsættes eller ophører, ikke mindst da de direkte tjener er Kommissionens vigtigste mål.

2.6. ØSU ser med tilfredshed, at Kommissionen i sin indledende erklæring fremsætter et syn præget af ønsket om at fremme frihed, solidaritet, dialog og tolerance.

2.6.1. Det ser ligedes med interesse Kommissionens erklæring, hvori det hedder: »At den specielt vil forsøge at inkorporere den kulturelle dimension i udformningen og forvaltningen af de forskellige fællesskabspolitikker. Med det formål vil den styrke samarbejdet mellem dens egne tjenestegrene.«

2.6.2. ØSU har ofte anmodet om en sådan integration og koordination.

2.6.3. Dette dobbelte mål kan kun være til nytte og styrke for den enhed, der er nødvendig for såvel

overvejelser som handlinger. Den vil yde et stort bidrag til udformningen af en ensartet ramme for det geografiske område og de uadskillelige økonomiske, sociale og kulturelle sammenhænge, hvori Europas borgere skal leve og udfolde sig.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Kommissionens rammeprogram for perioden 1988-1992 er udformet på to niveauer

- 5 projekter,
- 16 aktioner til gennemførelse af disse.

3.1.1. Oversigten i bilag⁽²⁾ viser, hvordan programmet er opbygget. Ved en hastig gennemlæsning kan man konstatere tre forhold:

1. Kommissionens forslag er pragmatisk og logisk udformet.
2. Skønt hvert enkelt af disse aktioner er meget nyttig, er der for alles vedkommende forskelle i arten og rækkevidden, hvilket dels vil få indflydelse på den politiske tilslutning og opinionens entusiasme og dels på midlerne til gennemførelse af dem: finansiering, struktur, uddannelse, information, frister...
3. Alle projekterne er af permanent værdi: størstedelen af aktionerne må nødvendigvis opretholdes eller intensiveres efter rammeprogrammets afslutning.

3.1.2. For at gøre det lettere følger udtalelsen opstillingen i rammeprogrammet. Da årsager og konsekvenser mellem visse af projekter og aktioner er forbundne, havde det været at foretrække, at behandlingen var sket ud fra to udgangspunkter, der muliggjorde en beskrivelse af kulturen ud fra UNESCO's definition, nemlig: viden og følsomhed. Disse to begreber må holdes i erindring.

3.2. Oprettelse af et europæisk kulturområde

3.2.1. Oprettelse af et indre kulturmarked

3.2.1.1. Ud over de fire aktionsområde, som omtales i dette kapitel, skal det samlede rammeprogram (projekter og foranstaltninger) bidrage til at skabe et europæisk kulturområde, hvilket er det overordnede mål. Dette skal ske samtidig med gennemførelsen af det indre marked uden landegrænser og skabelsen af en europæisk identitet. Perspektiverne for oprettelsen af det indre marked må udnyttes maksimalt til at udvikle en europæisk kulturindustri, som kan konkurrere med den øvrige verden.

⁽¹⁾ Maj 1987/cf. EFT nr. C 180 af 8. 7. 1987, s. 1 til 6.

⁽²⁾ Se bilag.

3.2.1.2. ØSU understreger, at det på alle niveauer, f.eks. de enkelte lande, Fællesskabet, Europa-Rådet og UNESCO er nødvendigt med en fælles holdning blandt de politisk ansvarlige og de ansvarlige for de forskellige samfunds- og erhvervskredse.

3.2.1.3. For så vidt en forbedring af kunsternes arbejds- og levevilkår angår, henstiller ØSU, at man fremskynder undersøgelsen af lovgivningen vedrørende kulturarbejde. Dette skal ske ved at tage udgangspunkt i nogle konkrete eksempler. Desuden har ØSU allerede udtalt sig på dette område.

3.2.1.4. Endelig er det nødvendigt i praksis at tilkende kulturarbejderne nogle sociale rettigheder og en skattemæssig status, som er tilpasset deres erhvervs specielle karakter, og som samtidig lever op til principperne om lighed, retfærdighed og solidaritet.

3.2.1.5. ØSU går selvsagt ind for, at det især på landet er nødvendigt med flere kulturelle aktiviteter.

3.2.1.6. Skabelsen af en konkurrencedygtig industri på det kulturelle område er et af nøglepunkterne og vil blive omtalt senere i teksten.

3.2.1.7. Kommissionen og medlemsstaterne bør omhyggeligt bekæmpe enhver form for negativ økonomisk praksis, som kan udgøre en begrænsning for adgangen til de kulturelle aktiviteter (f.eks. inden for filmdistributionen, uforholdsmæssigt høje tariffer for adgangen til monumenter eller museer etc.)

3.2.2. Kendskab til det kulturelle område i Europa

ØSU støtter de foreslåede aktioner, men gør opmærksom på, at kravet om »overenstemmelse« mellem »sprogene« er en forudsætning for uhindret kommunikation og udnyttelse af statistikker og undersøgelser også på det kulturelle område. Værdien af oplysninger er desuden afhængig af, om de er ajourførte og let tilgængelige.

3.2.3. Virksomhedernes funktion som sponsorer

3.2.3.1. Bortset fra den bemærkning, der er fremsat i punkt 2.5.3. under de generelle bemærkninger, har ØSU følgende kommentarer:

- Hvis henvendelser om støtte skal have nogen virkning, skal formålet være troværdigt. Men de organer, der har ansvaret for indsamlingen og forvaltningen af denne, skal ud over at have en let struktur også have en konsekvent ledelse.
- Det er et faktum, at små og mellemstore virksomheder (SMV) og små og mellemstore industrivirksomheder (SMI) er af økonomisk og social betydning. Derfor bør de også have lettere ved at optræde som sponsorer, eftersom det har stor betydning for virksomhedens billede udadtil.
- Målet for sponseres indsats bør ikke kun være kunstneriske aktiviteter, men hele de kulturelle områder (f.eks. litteratur).

— Man bør dog være opmærksom på de eventuelt negative virkninger af visse former for sponsorvirksomhed (tab af uafhængighed, fordrejning af sandheden, anvendelse af film til reklame snarere end som kulturinstrument etc.). Et samarbejde mellem sponsorerne ville give mulighed for at støtte store kulturelle projekter på EF-plan.

3.2.4. Forlagspolitik

3.2.4.1. Det drejer sig om et vanskeligt problem specielt på grund af ændringer som følge af de nye teknologier. Selvom fremstillings- og salgsprisen for bøger, plader og lignende varer og distributionsbetingelserne er nogle af de vigtigste faktorer for dette område, så er de ikke de eneste.

3.2.4.2. ØSU støtter f. eks. Kommissionens plan om at gøre en indsats for at sikre forfattere og forlæggere mod plagiat.

3.2.4.3. Der bør foretages en undersøgelse af al forlagsvirksomhed under ét. Der skal ganske vist tages hensyn til områdets specielle problemer (moms, kopiering, osv.), men undersøgelsen skal også dreje sig om forholdet til de øvrige udtryks- og kommunikationsmidler (f.eks. presse, biograf, fjernsyn, telekommunikation etc.).

3.2.4.4. ØSU har desuden med tilfredshed konstateret, at Kommissionen er optaget af bibliotekernes fremtid, og anbefaler udarbejdelsen af programmer, der kan beskytte den kulturarv, som de europæiske biblioteker er i besiddelse af, og lette udførelsen af et internationalt biblioteksnet inden for EF.

3.2.4.5. ØSU så gerne, at muligheden for at udgive europæiske antologier blev undersøgt.

3.3. Fremme af den audiovisuelle industri i Europa

Fjernsynsmediets udbredelse har bevirket, at kulturelle frembringelser er blevet genstand for økonomiske og mange gange også politiske interesser og aktiviteter. Denne tendens vil forstærkes yderligere i takt med, at fjernsynets tekniske muligheder — og dermed dets påvirkning af menneskers handlen og tænkning — videreudvikles og forfines. Fjernsynet har en indiskutabel mulighed for at påvirke folks holdning og trænge ind i privatsfæren.

Det drejer sig uden tvivl om den mest betydningsfulde af de udfordringer, som vi vil blive stillet over for. Hvis Europa ikke gør en indsats på dette område, eller hvis Europas indsats mislykkes, vil det få uoverskuelige følger.

ØSU har allerede haft en række aspekter af dette problem til behandling. ØSU bør så hurtigt som muligt påbegynde en samlet gennemgang. Følgende henstillinger skal dog allerede nu genfremsættes eller fremsættes for første gang:

- Arbejdet med at udvikle og gøre den europæiske audiovisuelle industri konkurrencedygtig skal prioriteres, således at den europæiske kultur bevares som en selvstændig kultur med særlige træk. Det

skal samtidig sikres, at der er den nødvendige balance mellem de økonomiske, sociale, teknologiske og kulturelle aspekter.

- Den videnskabelige og teknologiske forskning inden for udsendelses-, transmissions- og modtagerforhold skal udvikles på fællesskabsplan.
- Der skal slås et slag for og lægges vægt på produktioner af europæisk oprindelse, især for de unge.
- Især unge skal »undervises« i at benytte fjernsynet. Dette er nødvendigt, eftersom fjernsynet udgør et nyt skrive- og læseredskab, hvis påvirkningskraft som følge af dets dynamiske karakter og den ringe indsats, der kræves af seeren, er enorm. For at kunne tage denne udfordring op, kræves det, at der produceres kvalitetsprogrammer, og producenter og brugere bør ansvarliggøres og indbyrdes respektere hinandens frihed.
- Der indføres en mindstekvote for europæisk producerede udsendelser, da det allerede i dag forholder sig sådan — og den tendens vil blive styrket — at de overhåndtagende amerikanske serier af B-film og shows truer europæernes kulturelle identitet og ødelægger beskæftigelsesmuligheder og arbejdspladser for europæiske mediemennesker (producenter, skuespillere, instruktører osv.).

3.3.1. Et europæisk akademi for film- og fjernsynskunst

ØSU støtter dette forslag, men mener, at det bør suppleres med en mere direkte indsats, f.eks. inden for rammerne af Det europæiske Film- og Fjernsynsår. Det vil desuden være nødvendigt nøje at føre tilsyn med finansieringen af et sådant akademi. Effektiviteten vil kunne sikres gennem brugerrepræsentation.

3.3.2. En »Deklaration for det audiovisuelle område«

3.3.2.1. ØSU støtter dette forslag, men mener, at der må føres nøje tilsyn med de økonomiske midler, der bevilges.

3.3.2.2. Det er fuldstændigt oplagt, at en række personligheder skal inviteres til at deltage i de møder, der skal afholdes i løbet af Det europæiske Film- og Fjernsynsår. Eftersom disse møder har ØSU's interesse, gøres der opmærksom på, at forkortelsen »osv.« bør omfatte brugerrepræsentanter, repræsentanter for de forskellige samfunds- og erhvervskredse samt undervisningspersonale.

3.3.3. Fremstilling af programmer til højdefinitions fjernsyn (europæiske standarder)

3.3.3.1. Det økonomiske og sociale Udvalg er klar over, at der her er tale om et meget stort kvalitetsmæssigt fremskridt inden for lyd- og billedområdet. Derfor støtter det også Kommissionens indsats på det teknologiske område, som har haft til formål at finde frem til en alternativ løsning for at kunne varetage og styrke både forbrugernes, industriens og de europæiske producenters interesser. Indsatsen havde også til formål at styrke værdien af den »europæiske kultur«.

3.4. Adgang til kulturressourcerne

ØSU kan fuldt ud tilslutte sig Kommissionens fire målsætninger. En forbedring af sprogkundskaberne bør i denne forbindelse være et af de vigtigste mål, eftersom adgangen til Fællesskabets kulturressourcer på denne måde kan øges. I forlængelse heraf vil ØSU gerne gøre opmærksom på en række andre udtryksmåder. Først og fremmest musikken, som er meget udbredt, eftersom det på ny er blevet tiltrækkende selv at spille. Men udbredelsen skyldes nok så meget de mange nye optagelsesmetoder og -redskaber og disses popularisering. Der skal desuden gøres opmærksom på dans og mime, som begge er kunstarter, hvor tanken udtrykkes ved hjælp af kroppen. Der er i samtlige tilfælde tale om eksempler på universelle udtryksmåder. ØSU fremsætter ønske om, at der bliver flere kulturelle udviklinger inden for disse områder.

3.4.1. Bedre sprogkundskaber

3.4.1.1. Sproget er et direkte kommunikationsmiddel personer imellem og et middel til at forstå andres tankegang. Flersprogethed er derfor en meget stor fordel og bør være et af de mål, der hurtigt skal nås, så vidt som det nu kan lade sig gøre. ØSU minder i denne forbindelse om de betragtninger, det fremsatte i udtalelsen om »Gennemførelse af Fællesakten: Fællesskabets nye grænser«. I kulturel og uddannelsesmæssig henseende drejer det sig i øvrigt om

- På linje med ERASMUS- og YES-programmerne at gennemføre kulturelle og pædagogiske aktioner på EF-plan med henblik på at fremme erhvervelsen af kundskaber i et andet EF-sprog inden 10-årsalderen, og dernæst i et tredje sprog, således at de unge kan udfolde sig fuldt ud inden for den nye fælles dimension af kommunikation, pædagogik og kultur, som opstår i og med at de europæiske befolkninger kommer tættere på hinanden og som et resultat af den teknologiske udvikling.

- At give de unge en europæisk bevidsthed via nye historielæseplaner, som kan gøre dem mere bevidste om deres europæiske identitet⁽¹⁾.

3.4.1.2. Samtlige europæiske lande skal være med til at præge det kulturelle arbejde, og ingen må holdes uden for med henvisning til, at deres sprog kun tales af et mindretal.

⁽¹⁾ Maj 1987/ef. EFT nr. C 180 af 8. 7. 1987, s. 1 til 6, punkt 6.

3.4.1.3. ØSU går derfor ind for, at Kommissionen støtter de ungdomsorganisationer, der organiserer kulturrejser.

3.4.2. Kulturfremmende foranstaltninger i de europæiske regioner

ØSU ser med stor interesse, at der føres regionalpolitik under alle former, og støtter Kommissionens forslag.

Tanken om en »europæisk kultur« må støttes og spredes for at styrke båndene mellem grupper og enkeltpersoner.

Det er dog om forudsætning, at særlige identiteter og kulturer anerkendes og bevares, så at de kan eksistere side om side uden konkurrence eller opposition, og uden at der udøves bestræbelser på at dominere en mindretalskultur.

3.4.3. Bevarelse af kulturarven

ØSU støtter ligeledes Kommissionen, der ønsker, at interventionerne på dette område skal give bedre resultater, og understreger endnu engang, at der må igangsættes systematiske og konsekvente interventioner for at beskytte den boglige kulturarv, der er truet af ødelæggelse.

3.4.4. Ungdomskortet

Det drejer sig her om et projekt, som ØSU selv har fremsat forslag om, og som svarer til en anmodning fra ungdomsorganisationerne.

3.5. Uddannelse på kulturområdet

Kommissionen erklærer med rette, at der skal være adgang til kulturuddannelse. ØSU fremhæver derfor kraftigt de planlagte foranstaltninger til uddannelse og videreuddannelse af de beskæftigede i kultur- og mediesektoren; disse foranstaltninger vil fremme oprettelsen af et europæisk kulturområde, sikre kulturelt skabende personers beskæftigelsesmuligheder og skabe nye arbejdspladser på alle kulturelle aktivitetsområder.

ØSU minder om, at det ville være vigtigt at indføre en forberedelse til kritisk anvendelse af kommunikationsmidlerne i skoleundervisningen: ikke blot i form af samtale og læsning (herunder af pressen), men også via film og radio- og fjernsynsudsendelser.

3.5.1. Uddannelse for administratorer på kulturområdet

ØSU ser positivt herpå. Der er behov for kompetente personer til at forvalte kulturarven og kulturpolitikken, og udveksling og uddybning på det kulturelle område er nødvendig.

3.5.2. Uddannelse for lyd- og billedsektoren

ØSU tilslutter sig Kommissionens positive vurdering, at »kvaliteten af grundlæggende og videregående uddannelser for de audio-visuelle fag er en væsentlig forudsætning for udviklingen af de europæiske film- og fjernsynsvirksomheder«.

3.5.3. Uddannelse for journalister og programlæggere

ØSU gør opmærksom på, at journalistuddannelsen er af afgørende betydning for pressens kvalitet. Den bør omfatte presseetiske regler, således at der ikke blot tages hensyn til fagets egne rettigheder, men også til brugernes.

3.5.4. Oversætter- og tolkeuddannelse

3.5.4.1. ØSU går stærkt ind for, at uddannelsen af oversættere og tolke intensiveres. Den konstaterer selv til stadighed i hvilken grad manglen på fagfolk af denne art — specielt tolke — vanskeliggør og forhæler udarbejdelsen af visse dokumenter. ØSU finder det af stor betydning, at oversættere og tolke kan få en bredspektret uddannelse. ØSU anser derfor ikke en mere koncentreret uddannelse inden for EF-institutionerne for at være nok i sig selv.

3.5.4.2. Automatisk oversættelse kan naturligvis være til nytte, men kan aldrig erstatte den menneskelige intelligens eller tolkens og oversætterens kompetence.

3.5.5. Uddannelse for konservatorer

3.5.5.1. Kommissionen støttes i denne aktion, men bør i øvrigt tage hensyn til, at det er bedre at forebygge end at helbrede.

3.5.5.2. Der bør ligeledes tilrettelægges videnskabelige uddannelser med henblik på at nå frem til metoder og midler til konservering af kunstværker længere end hidtil og for at lette deres »genopståelse«. ØSU understreger specielt, at disse aktioner kan bidrage til en beskæftigelse af de unge i små og mellemstore virksomheder.

3.5.6. ØSU understreger, at sammenhængen mellem alle de af Kommissionen foreslåede uddannelses- og videreuddannelsesforanstaltninger ikke må tabes af syne, så at det sikres

— at fagfolk fra de forskellige kultur- og mediesektorer får den bedst mulige uddannelse,

— at eventuel overlapning og dobbeltplanlægning undgås, så de disponible finansielle midler udnyttes bedst muligt.

3.6. *Den interkulturelle dialog med den øvrige verden*

3.6.1. Kommissionen må lykønskes med at have indskrevet denne dialog i sit program, omend det må beklages, at den går let hen over hvilke midler, der skal anvendes hertil.

3.6.2. Kultur er i al væsentlighed det led, der først og fremmest skulle kunne føre til et menneskeligt fællesskab. Ingen kan med overbevisning påstå, at »hans« eller »hendes« kultur er bedre end andre. ØSU mener endvidere, at Fællesskabets aktiviteter på dette område ikke bør adskilles fra UNESCO's verdens 10-år for kulturel udvikling.

Brussels, den 28. april 1988.

Alfons MARGOT

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

BILAG

Kommissionens program

5 projekter	16 aktioner
Skabelse af et europæisk kulturområde	Gennemførelse af det indre kulturelle marked Kendskab til Europa som kulturområde Erhvervslivets sponsorvirksomhed Forlagspolitik
Fremme af den audio-visuelle sektor i EF	Et europæisk akademi for film- og fjernsynskunst En »deklaration for det audio-visuelle område« Fremstilling af programmer til højdefinitionsfjernsyn (europæiske standarder)
Adgang til kulturressourcerne	Bedre sprogkunderskaber Kulturforemmede foranstaltninger i den europæiske regioner Bevarelse af kulturarven »Ungdomskortet«
Uddannelse på kulturområdet	Uddannelse for administratorer på kulturområdet Uddannelse for lyd- og billedsektoren Uddannelse for journalister og programlæggere Uddannelse for oversættere og tolke Uddannelse for konservatorer
Den interkulturelle dialog med den øvrige verden	
